

SÖK PÅ NLT.SE

En utskrift från

www.nlt.se
NLT.se i bokstavsordning

STARTSIDAN	SPORT	FAMILJ	KULTUR & NÖJE	SPANAN IN	MERA NLT	Kontakt	Ann	
Lidköping	Götene	Vara	Gråstorp	Essunga	Länet	Debatt	Fria ord	Veckan i bilder

Publicerad 27 maj 2009

Syskonen återförenade efter 50 år

Ingela Jansson i Örslösa var nio månader när hon adopterades bort, innan dess bodde hon på barnhem. I dag är hon 55 år och har i helgen träffat sina fyra helsyskon för första gången. – Det är fantastiskt. Jag visste att jag hade en syster men hade ingen aning om att jag dessutom hade tre bröder, säger Ingela.

När man kliver in i huset i Örslösa slår glädjen emot en. Fem lyckliga syskon pratar och pratar. De har 50 år att ta igen. Plötsligt är de fem syskon i familjen och det märkliga är att ingen av dem hade en aning om att de var så många.

Ingegärd Svensson, 58, är äldst i syskonskaran. Hon är född i Stockholm men bor i Kramfors sedan lång tid tillbaka. Hon var 1,5 år när hon adopterades bort. Hon har fortfarande klara minnesbilder av det ögonblicket och hon glömmar aldrig det år som följde.

Hon blev fruktansvärt misshandlad innan hon fick byta adoptivföräldrar och fick ett bra liv. Ingegärd visste inte att hon hade några syskon.
– Jag ville så gärna söka min bakgrund men min adoptivmamma sa att jag inte fick göra det, säger Ingegärd.

Ingela Jansson kom till sina adoptivföräldrar i Hällekis nio månader gammal.
– Jag visste att jag hade en syster för det stod i adoptivpappren. Och mina föräldrar sa att jag gärna fick söka mina rötter men det dröjde innan jag gjorde det.

Att de båda flickorna blev bortadopterade kan ha berott på att mamman var ung, bodde trångt och hade dålig ekonomi. Det var en tragisk historia i en tid när det sociala skydds nätet inte var så utbyggt.

Bröderna Hans, 53, Stig, 53, och Åke, 51, alla med efternamnet Appelqvist, växte upp tillsammans hon sina riktiga föräldrar i Stockholm. De visste egentligen inte något om att de hade systrar men Hans hade hört ett rykte om att det skulle kunna finnas en syster.
– Jag tjtade och tjtade och till slut sa mamma att jag hade en syster som hette Ingegärd. Jag letade rätt på henne och åkte till henne i en snöstorm 1981. Det var omtumlande, säger Hans.

Ingela fick tag i Ingegärd med hjälp av adoptionspapper och pastorsexpedition.
– Jag gick länge och tvekade innan jag ringde henne i januari 1986. Hon blev så chockad att vi fick lägga på och jag fick ringa tillbaka två timmar senare.
– Sedan träffades vi i februari. Det blev en lång natt. Tänk vad likheter man såg fast vi aldrig hade träffats förut.
Förra sommaren diskuterade Ingegärd och Ingela om de inte skulle leta rätt på alla syskonen och ordna en träff. De fick hjälp av Ingegärds man. Stig minns när han blev uppringd.
– Heter du Stig? Har du en mamma som heter Maj? sa han och jag svarade ja.
– Men när han sa att jag hade en syster som heter Ingegärd undrade jag vem det var som drev med mig. När han sedan sa att jag hade en syster till undrade jag hur många öl han druckit, säger Stig Appelqvist.

Men till slut förstod han att det var sant och så började planeringen för återföreningen hos Ingela i Örslösa under Kristi himmelfärdshelgen. Ingegärd kom på måndagen, Hans på onsdagen, Stig och Åke på torsdagen.
– Jag har väntat jättelänge på detta. Det känns så viktigt, säger Stig. Torsdagen vikes för skratt och tårar. De fem syskonen har ett liv att ta igen. De pratade om det som varit svårt men allra mest om glädje.
– Man kan bara sitta och titta på varandra och slås av hur lika vi är egentligen, säger Ingela.
Syskonen instämmer. De har på en dag lärt sig att umgås med vänliga hugg och slag. Syskonkärlek kallas det.

Hans formulerar en gemensam egenskap hos syskonen och det är glädje. Så långt är alla med. Men när han går vidare och för fram åsikten om att en annan egenskap kan vara att man lever i nuet protesterar Åke och får medhåll av Stig som båda vill ha ett visst mått av planering i livet.
Det slutar med ett stort garv runt bordet och Hans kan inte annat än tycka att det är synd att de inte träffats tidigare. Då är det Stig som lever i nuet.
– Nu har vi hittat varandra. Nu är vi här, säger han.

Sedan visar Åke sin talang för planering och ser fram emot en ny träff till hösten. Nu tänker inte syskonen släppa taget om varandra.
Hans bor kvar i Stockholm, Stig i Västervik och Åke bor i Norge där samtliga noterar att prisnivån är mycket högre än i Sverige men det är även lönerna.
– Ska vi träffas i Norge får Åke betala, säger Stig.
– Det märks att Stig är smålänning, kontrar Hans.

Ronny Weihard

0510-89705

